

My WHY

My Beloved Community

(naar de droom van Martin Luther King Jr.)

Sheila Hicks

BUILDING BELOVED
COMMUNITIES TOGETHER.

My WHY

My Beloved Community

Er zijn momenten waarop je voelt dat iets niet meer klopt.

Niet omdat het zichtbaar misgaat of omdat het systeem faalt op papier, maar omdat er ergens, onder de oppervlakte, iets schuurt.

In hoe we werken, hoe we samenleven en hoe we met elkaar omgaan.

En vaak weten we het al.

Alleen hebben we nog niet de taal, de ruimte of de moed gevonden om ernaar te handelen.

My WHY

My Beloved Community

De afgelopen jaren ben ik dat gevoel steeds serieuzer gaan nemen.

In mezelf, in de mensen met wie ik werk en in teams, organisaties en in de plekken die we bouwen en gebruiken.

Want wat zich aan de oppervlakte laat zien, is zelden het hele verhaal.

Gedrag is zichtbaar. Resultaten zijn meetbaar. Systemen zijn te analyseren.

Maar wat daaronder zit in mensen, in relaties, in geschiedenis is wat bepaalt of iets echt werkt. Of niet.

My WHY

My Beloved Community

Misschien is dat ook waarom het idee van *My Beloved Community* voor mij niet voelt als iets nieuws.

Het is een herinnering.

Aan hoe we ooit samenleefden en aan een gedachte die al eerder is uitgesproken.

Martin Luther King Jr. sprak over *the Beloved Community*, een samenleving waarin rechtvaardigheid, gelijkwaardigheid en liefdevolle verbondenheid de basis vormen.

Geen ideaal dat ergens ver weg ligt, maar een manier van samenleven die begint in hoe we elkaar dagelijks ontmoeten.

Als je nog verder terugkijkt, zie je dat die gedachte nog ouder is.

In gemeenschappen en stammen leefden mensen in een natuurlijk evenwicht.

Generaties door elkaar.

Verschillende rollen, ambachten en verantwoordelijkheden.

Iedereen in relatie tot elkaar.

Ouders die werkten.

Grootouders die zorgden en wijsheid doorgaven.

Kinderen die leerden door onderdeel te zijn van het geheel.

Waar veiligheid niet iets was dat je organiseerde, maar iets wat ontstond in hoe mensen met elkaar leefden.

"It takes a village to raise a human being."

My WHY

My Beloved Community

Die vorm zijn we ergens onderweg uit het oog verloren.

Niet omdat we hem niet meer nodig hebben, maar omdat we zijn gaan vertrouwen op andere structuren.

Efficiënter.

Meetbaarder.

Controleerbaarder.

En ergens in die beweging zijn we iets essentieels kwijtgeraakt.

Als je kijkt naar hoe wij als mens functioneren, dan zie je dat dat verlies niet toevallig is.

Maslow beschreef het al in zijn bekende piramide van menselijke behoeften (*Maslow, 1943, A Theory of Human Motivation*).

Niet als theorie, maar als een simpele waarheid:

dat wij als mens laag voor laag opgebouwd zijn.

Building Beloved
Communities
Together.

My WHY

My Beloved Community

We beginnen onderaan.

Met de basis. Een plek om te zijn. Om te rusten.
Om te herstellen.
Fysiologische behoeften, zoals Maslow ze noemt.
Maar in de kern komt het neer op iets heel
eenvoudigs:
een thuis.

Van daaruit ontstaat veiligheid.

Niet alleen fysiek, maar ook emotioneel.
Een gevoel van “ik ben hier oké”.

Pas daarna ontstaat ruimte voor verbinding.

Om ergens bij te horen.
Om onderdeel te zijn van een geheel.

Daarboven ligt erkenning

Gezien worden.
Ertoe doen.

En pas als dat alles er is, ontstaat er ruimte voor groei.

Voor zelfontplooiing.
Voor creatie.
Voor het volledig tot uiting brengen van wie je bent.

En uiteindelijk: voor zingeving.

Voor het bijdragen aan iets groters dan jezelf.

Building Beloved
Communities
Together.

My WHY

My Beloved Community

Als je zo kijkt, dan zie je dat veel van wat vandaag schuurt niet bovenin ontstaat.

Maar onderin.

In het ontbreken van een stevig fundament.

En precies daar komt een andere laag binnen.

Simon Sinek verwoordt het eenvoudig:

"It all starts with why."

Mensen kopen niet wat je doet, maar waarom je het doet.

My Beloved Community

Maar misschien geldt dat niet alleen voor mensen of organisaties. Misschien geldt dat voor alles wat we bouwen.

De afgelopen jaren hebben we ons vaak laten leiden door het *wat* en het *hoe*. Wat bouwen we? Hoe organiseren we het?

Maar de vraag waarom, waarom we doen wat we doen, voor wie, en met welk effect, is ergens naar de achtergrond verdwenen.

En precies daar zie je iets interessants ontstaan.

Die lagen van Maslow zie je niet alleen terug in de mens. Je ziet ze terug op drie niveaus tegelijk:

In mensen, organisaties en in plekken.

De mens die zich veilig wil voelen, erbij wil horen, wil groeien.

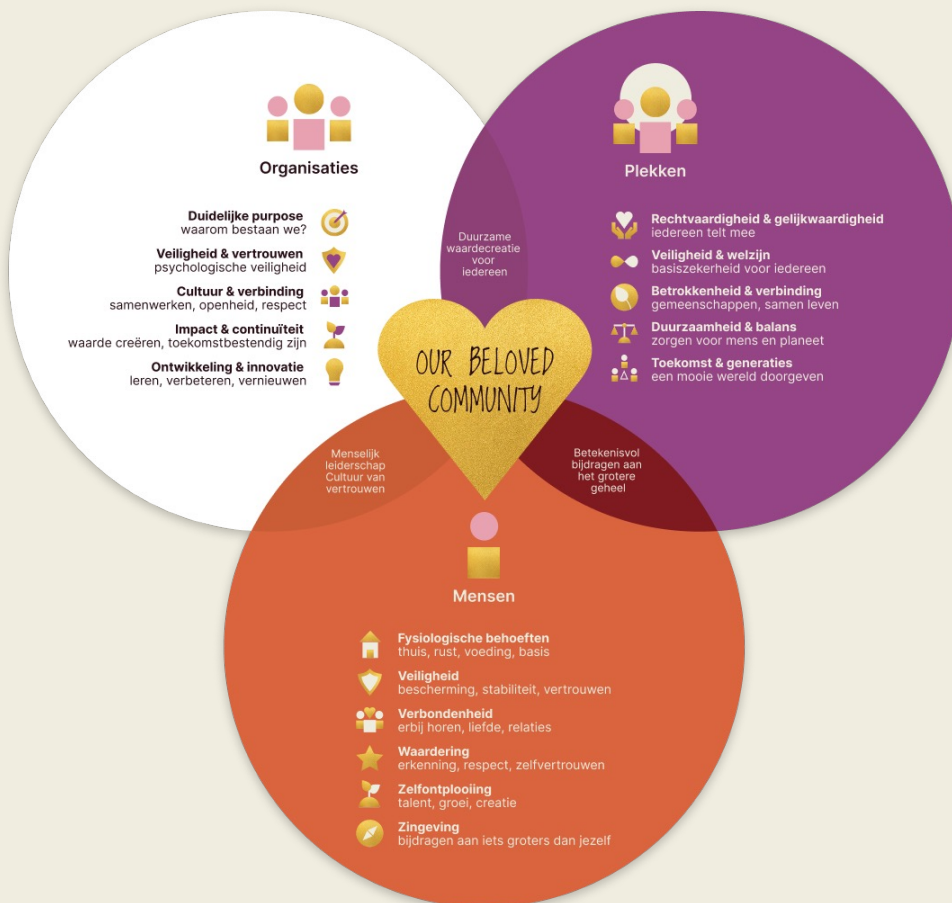
De organisatie die zoekt naar richting, vertrouwen en betekenis.

De plek die probeert daar een geheel van te maken.

My WHY

My Beloved Community

Drie werelden.

Die niet los van elkaar bestaan, maar in elkaar grijpen.
Als drie cirkels die elkaar raken...en op één punt overlappen.

"ÉÉN FUNDAMENT.
DRIE PERSPECTIEVEN.
ONE PURPOSE"

My WHY

My Beloved Community

Dat punt in het midden is waar het klopt.

Het hart waar mensen, organisaties en plekken elkaar vinden.

Waar het individu zich gezien voelt, de organisatie richting heeft en de plek als geheel werkt.

Maar juist daar vinden we elkaar nu vaak niet meer.

Omdat we sturen op één of twee van de drie en de andere uit het oog verliezen.

En misschien is dat precies de reden dat zoveel systemen vandaag de dag vastlopen.

De vraag is dus niet alleen:

Wat moeten we veranderen?
Of hoe moeten we dat doen?

Maar vooral:

Waarvoor doen we het?

"Het klopt pas als alles elkaar
weer raakt."

My WHY

My Beloved Community

Voor mij komt dat samen in één antwoord.

Mijn why.

Mijn werk.

Mijn overtuiging.

A Beloved Community.

Niet als abstract ideaal, maar als een manier van leven, werken en bouwen die teruggrijpt op iets wat we allang kennen.

Waarin de mens weer centraal staat.

Waarin organisaties functioneren als levende systemen en waarin plekken weer een samenhangend geheel worden.

Waarin we opnieuw leren leven volgens de principes van een gemeenschap.

Niet door terug te gaan, maar door ze opnieuw vorm te geven in de tijd van nu.

Mijn werk beweegt zich precies op dat snijvlak.

Tussen mensen, systemen en plekken.

Tussen wat zichtbaar is en wat gevoeld wordt.

Tussen kijken... en echt zien.

Building Beloved
Communities
Together.

My WHY

My Beloved Community

Ik werk in die tussenruimte.

Daar waar werelden elkaar nog niet raken.
En help ze elkaar weer te vinden.

Maar het begint niet buiten mij.

Het begint hier...In mij.

My WHY

My Beloved Community

Mijn rol

Ik bouw niet zelf de communities.
Ik ontwerp niet ieder gebouw.
Ik leid niet iedere organisatie.
Ik ben ook niet degene die alle antwoorden heeft.

Mijn rol is een andere.

Ik maak zichtbaar wat nog niet zichtbaar is.

Ik help mensen woorden geven aan wat zij al voelen.
Ik verbind perspectieven die elkaar nog niet begrijpen.
Ik creëer de voorwaarden waaronder vertrouwen, groei en samenwerking opnieuw kunnen ontstaan.

Soms werk ik met een individu.
Soms met een leider.
Soms met een team.
Soms met een organisatie.
Soms met een plek.

Maar altijd werk ik aan hetzelfde:

"Building Beloved Communities Together by making the invisible visible and creating the conditions for people to connect, grow and flourish together."

My WHY

My Beloved Community

Afgelopen jaar heb ik dat zelf opnieuw vormgegeven.

Mijn eigen thuis gebouwd.
Voor mij en mijn kinderen.

Mijn werk een thuis gegeven.

Omdat ik geloof dat je het niet alleen kunt zeggen. Je hebt het ook voor te leven.

En dat gaat niet altijd vanzelf.

Ik twijfel.
Ik ben soms onzeker.

Ik vraag me af of het ook praktisch uit kan en ik hier ook daadwerkelijk van kan leven

Maar iets in mij weet dat dit klopt.

Dus sta ik elke dag op.

Om hieraan bij te dragen.
Stap voor stap.

Building Beloved
Communities
Together.

My WHY

My Beloved Community

Omdat ik geloof dat een betere wereld niet begint met systemen.

Maar met mensen.

En hoe wij, stukje bij beetje, bouwen aan plekken en gemeenschappen,
waarin we elkaar weer echt vinden.

Een wereld die niet perfect is, maar wel menselijker.

Liever. Meer verbonden.

Gebouwd als een patchwork van communities.

Voor mijn kinderen.
En voor alle generaties na ons.

Building Beloved
Communities
Together.

—Sheila

